

е подѣйствовало върху тѣхъ? И да ли не сж хванжли да предпочитатъ новытѣ си подданныцы (кажи и съюзицы), миролюбивытѣ Славены, отъ напрежнитѣ си войнишки другари Българытѣ? Защото войнишката българска стихія изведнѣждъ избухва, дигва са въ кърваво противодѣйствие срѣщу Аспарухова родъ, срѣщу Славенытѣ, срѣщу Византія. Ето какъ разсказватъ съвременницытѣ: « Въ 762 год. *Унно-Българытѣ*, ⁽⁸⁾ като склучили помежду си договоръ, избили сичкыя родъ на наслѣдственнытѣ си владѣтели и си турили царь високомѣрныя и пълныя съ юнашка дързость *Телеца*, ⁽⁹⁾ който, като сбралъ войска, зель да разваля Имперскытѣ области. . . .

Походытѣ и битвытѣ българскы са описватъ въ отколѣшнытѣ источники, но за вѣтрѣшныя имъ животъ нищо не са хортува. За него можемъ само да нагаждамы какъвъ е былъ. Види са, че подирь това, като са свалилѣ отъ кореннытѣ Българы ослабнѣлыитѣ родъ Аспаруховъ, наченѣло са нѣкакво си разшаванье, вълнуванье, въ което, невѣмъ, са ствърдило, какъто трѣба, българското царство отъ Славенытѣ и отъ покорителитѣ имъ. Туй было време на смутове и сѣкаквы бѣды. Българытѣ имали бой

⁽⁸⁾ Лѣтописецъ Никифоръ съ туй изразеніе искалъ, невѣмъ, да отличи собственытѣ приволгскы Българы, отъ тѣхнытѣ подданны Славены, като смѣталъ самытѣ Българы отъ едно племе съ Хуннытѣ. Но че мнѣнето му е погрѣшнѣтелно, доказано е вече. (Глед. за него особно въ V и VI книж. отъ період. списаніе на бѣлг. книж. дружество въ Браила, 1872 год.)

⁽⁹⁾ Въ *Царственика*, слѣдовательно и споредъ О-ца Паисіевата *Исторія славено-болгарская* и проч., подирь *Тербела* (у него *Тривелій*) царувалъ: първый сынъ *Тривеліевъ*, когото нѣкои наричатъ *Тербалъ*, вторый му сынъ — *Моисей*; сетнѣ дохождатъ *Іоаннъ Ясень* великый, *Добрица*, и тогазъ чакъ *Телець* (тамъ — *Телезвій*).